

Załącznik

do uchwały Nr VI/ 32 /2011

Rady Gminy Radziejów

z dnia 31 marca 2011 r.

LGD

Razem dla Powiatu
Radziejowskiego

Plan Odnowy Miejscowości Broniewek - Płowki 2011-2015

Opracowała: mgr Ewelina Patyk
Sprawdziła: mgr Agnieszka Zawadzka
Weryfikował: dr Marek Szuszman

Broniewek - Płowki 2011

Spis treści

I.	INFORMACJE OGÓLNE O GMINIE RADZIEJÓW	3
II.	CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI	6
III.	INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCYCH ODNOWIE MIEJSCOWOŚCI	11
IV.	WIEŚ W OBIEKTYWIE	14
V.	ANALIZA SWOT	20
VI.	PODSUMOWANIE	25
VII.	BIBLIOGRAFIA, ŹRÓDŁA	27

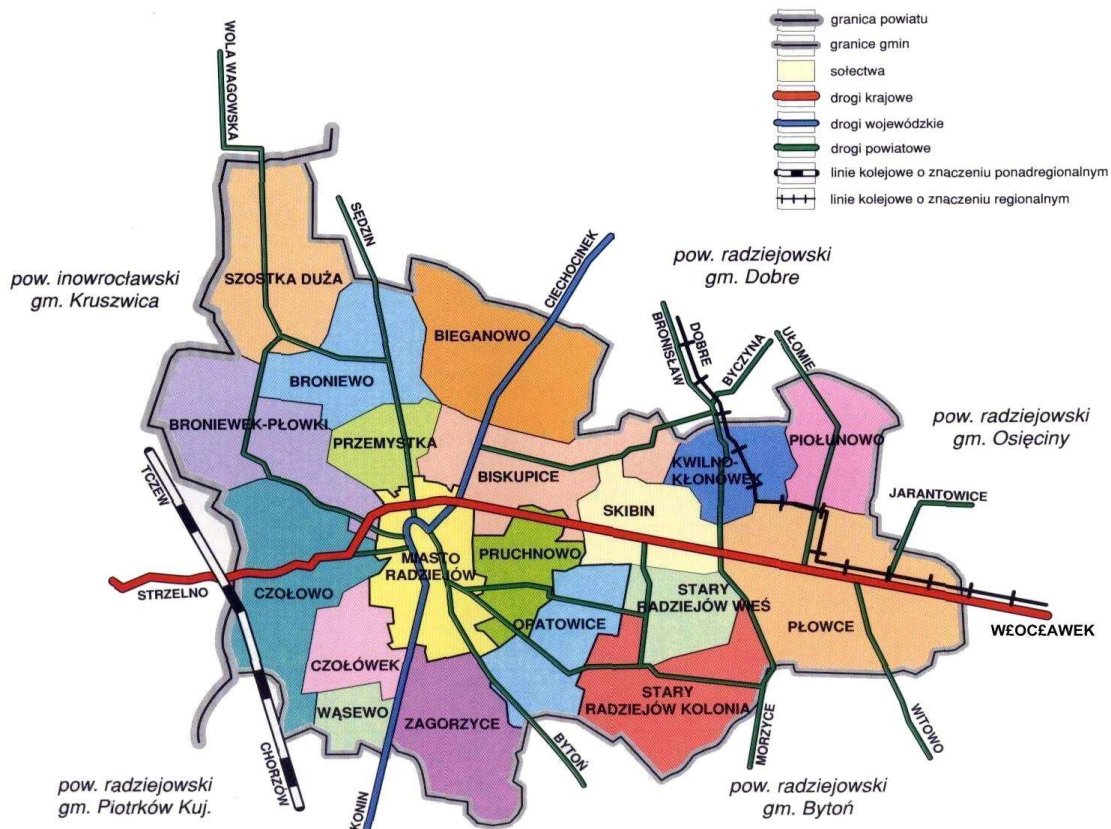
I. Informacje ogólne o gminie Radziejów

Gmina Radziejów leży w środkowo – wschodniej części historycznego terenu Kujaw. Znajduje się we wschodniej części Niziny Wielkopolsko – Kujawskiej.

Uwzględniając uwarunkowania administracyjne gmina położona jest w południowej części województwa kujawsko – pomorskiego i wchodzi w skład powiatu radziejowskiego. Od wschodu graniczy z gminami Bytoń i Osięciny, od zachodu z gminą Kruszwica, od północy z gminą Dobrze, od południa z gminą Piotrków Kujawski. Siedzibą władz gminy jest miasto Radziejów.

Powierzchnia gminy wynosi 92,6 km², z czego użytki rolne zajmują 8779 ha. Obszar gminy zamieszkuje 4530 mieszkańców, średnia gęstość zaludnienia wynosi 49 osób/km².

Według danych Urzędu Gminy Radziejów na jej terenie wyszczególnionych jest 18 sołectw i 27 miejscowości.

Mapa gminy Radziejów z podziałem na sołectwa (źródło: Biuletyn Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Nr 57, czerwiec 2004, s.26)

Gmina charakteryzuje się wysoką produkcją towarową. Główne kierunki produkcji to bydło mleczne, opasowe, trzoda chlewna oraz uprawa zbóż, buraków cukrowych, rzepaku i warzyw gruntowych.

Przez obszar gminy przebiega magistrała węglowa – linia kolejowa łącząca bezpośrednio zagłębie węglowe Górnego Śląska z Gdynią. Składa się ona z dwóch części:

- Południowej Herby Nowe – Karsznice - Inowrocław – Nowa Wieś Wielka (253 km)
- Północnej Nowa Wieś Wielka – Bydgoszcz – Kościerzyna – Gdynia (207 km)

Infrastrukturę drogową w gminie stanowią: droga krajowa nr 62 Włocławek – Radziejów – Anusin o długości 12,1 km, droga wojewódzka nr 266 Ciechocinek – Radziejów – Konin o długości 5,3 km, drogi powiatowe – 46,5 km oraz 89, 75 km dróg gminnych.

Obszar obecnej gminy od wczesnego średniowiecza związany był z Kujawami i wyodrębnionym w końcu XIII wieku księstwem kujawskim. Do końca okresu przedrozbiorowego teren gminy znajdował się w granicach województwa brzesko – kujawskiego i powiatu radziejowskiego. Później, w wyniku rozbiorów i podczas zaborów jego podległość administracyjna zmieniała się kilkakrotnie. Od 1918 r. teren gminy znalazł się w granicach powiatu nieszawskiego, w województwie warszawskim. Od 1 kwietnia 1938 r. razem z powiatem nieszawskim, włocławskim, lipnowskim i rypińskim znalazł się on w granicach województwa pomorskiego.

W latach 1945-1955 gmina Radziejów znajdowała się w powiecie nieszawskim z siedzibą w Aleksandrowie Kujawskim. W 1948 r. oficjalnie zmieniono nazwę powiatu na aleksandrowski. 1 stycznia 1956 r. został powołany powiat radziejowski, w którego granicach znalazła się gmina Radziejów. W 1975 roku, kiedy wszedł w życie dwustopniowy podział administracyjny Państwa i nastąpiła likwidacja powiatu radziejowskiego, terytorium gminy weszło w skład utworzonego wówczas województwa włocławskiego. W roku 1992 podzielono miasto i gminę Radziejów na dwie niezależne jednostki: gminę Radziejów i miasto Radziejów. Odrodzenie powiatu nastąpiło z początkiem 1999 roku a gmina Radziejów weszła w skład powiatu radziejowskiego, w województwie kujawsko-pomorskim.

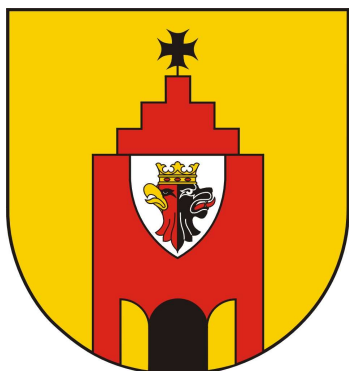
Z Gminą Radziejów wiąże się ważna dla historii Polski bitwa stoczona pod Płowcami 27 września 1331 roku pomiędzy wojskami Władysława Łokietka i armią krzyżacką. Bitwa ta rozwiązała legendę o niepokonanych Krzyżakach i zakończyła się zwycięstwem Polaków.

Świadectwem bogatej przeszłości są zabytki i dobra kultury znajdujące się na terenie gminy, które są pod ochroną prawną i opieką konserwatorską. Należy tutaj wymienić :

- pradziejowy kompleks osadniczy Opatowice – tzw. Wzgórze Prokopiaka,

- zespoły dworsko – parkowe w Biskupicach, Czołótku, Płowcach, Przemystce i Skibinie,
- park podworski w Broniewie,
- kościół parafialny pw. śś. Wojciecha i Barbary w Broniewie,
- kapliczki przydrożne w Broniewie, Czołowie, Czołótku i Kłonówku,
- cmentarz rzymsko – katolicki w Broniewie,
- cmentarz poległych w bitwie z 1331 roku w Płowcach,
- pomnik dla uczczenia zwycięskiej bitwy Władysława Łokietka z wojskami Zakonu Krzyżackiego w Płowcach.

Przez teren gminy przebiegają również szlaki turystyczne. Szlak Łokietka wiedzie z Inowrocławia przez Kruszwicę, Radziejów, Płowce do Kowala, Szlak Powstania Styczniowego na Kujawach prowadzi z Aleksandrowa Kujawskiego przez Krzywosądz, Dobre, Radziejów, Piotrków Kujawski, Babiak, Izbicę Kujawską, Brześć Kujawski do Włocławka. Lokalnym szlakiem turystycznym jest Szlak bitwy pod Płowcami wiodący z Radziejowa przez Pruchnowo, Stary Radziejów, Płowce, Witowo do Osiecin.

Herb Gminy Radziejów

Flaga Gminy Radziejów

II. Charakterystyka miejscowości

Miejscowości Broniewek oraz Płowki leżą w województwie kujawsko-pomorskim, w powiecie radziejowskim, na terenie gminy Radziejów. Miejscowości te tworzą jedno sołectwo. **Płowki** leżą na pograniczu dwóch powiatów – radziejowskiego i inowrocławskiego. Graniczą z miejscowościami: Szostka, Broniewek, Morgi, Chełmce i Głębokie. Przez środek wsi przebiega kanał, który ma ujście w jeziorze Gopie. Broniewek. Wieś jest oddalona o około 5 km na północny – zachód od Radziejowa. **Broniewek** jest oddalony od Radziejowa o około 4 km.

Mapa obrazująca Gminę Radziejów z zaznaczonym położeniem Broniewka i Płówek (materiały Urzędu Gminy w Radziejowie)

Broniewek	
Województwo	Kujawsko- Pomorskie
Powiat	radziejowski
Gmina	Radziejów
Liczba ludności	163 osoby
Powierzchnia	2,9 km ²

Płowki	
Województwo	Kujawsko- Pomorskie
Powiat	radziejowski
Gmina	Radziejów
Liczba ludności	57 osób
Powierzchnia	4,69 km ²

BRONIEWEK

Najstarsze zapiski na temat Broniewka pochodzą z XV wieku, w których wieś występuje pod nazwą Broniewo Mniejsze (Bronyewo Minor). W 1489 r. we wsi było 9 łąnów zagospodarowanych, z których płacono czynsz w wysokości 3 forentów. Były również 2 łąny dziedziczne, z których nie płacono czynszu oraz folwark, który przynajmniej do końca XVI wieku był własnością rodziny Broniewskich. Rodzina Broniewskich vel Broniowskich herbu Ogończyk wywodziła się z pobliskiego Broniewa. W 1557 r. właścicielem Broniewka był Jan Broniewski.

W 1634 r. według rejestru podymnego we wsi było 9 domów. Po trzydziestu latach ich liczba praktycznie się nie zmieniała. Rejestr pogłównego z 1674 r. podaje, że wieś była własnością trzech szlachciców, prawdopodobnie blisko spokrewnionych.

W 1674 r. liczba ludności zamieszkałej Broniewo wzrosła do 42 osób.

W czasie wizytacji kościelnej kanclerza katedry włocławskiej Józefa Glińskiego przeprowadzonej w 1779 r., Broniewek będący własnością Ignacego Słubickiego zamieszkiwały 52

osoby. We wsi była w tym czasie karczma oraz kuźnia. Dziesięć lat później we wsi było 10 domów, które zamieszkiwało 58 osób: 27 w rodzinach komorników, 2 kowala, 3 karczmarza, 23 służących i 3 żebraków.

W 1881 r. folwark Broniewek należał do Jana Gregora. Od 1892 lub 1893 r. właścicielem Broniewka był natomiast Racięcki. Tutaj jednak w ciągu kilku miesięcy z niewiadomych przyczyn zmarło dwoje z czworga jego dzieci. Zostały one pochowane na cmentarzu w Broniewie. Pod wpływem usilnych prośb żony Racięcki pozbył się Broniewka w 1895 lub 1896 r. Posiadłość przeszła tym samym w ręce żydowskie. W tym czasie dwór stał pusty a dobrami zarządzał miejscowy człowiek.

Okolo roku 1900 Broniewek kupił dla swojego syna Włodzimierza właściciel Wierzbinka – Antoni Chrząszczewski. Nastąpiły czasy prawdziwego rozkwitu majątku. Nowy właściciel podjął się rozbudowy i przebudowy majątku. Zbudował nową stodołę i siewkarnię, przy starym sadzie założył nowy, przeprowadził całkowite przeobrażenie majątku. W pobliżu dworu znajdowały się trzy stawy, z których jeden usytuowany był tuż przy dworze. Chrząszczewski konsekwentnie sadił też klony i jesiony wzdłuż wszystkich dróg dojazdowych. Nowy właściciel okazał się być wielkim miłośnikiem przyrody. Dokładał wszelkich starań, aby sprowadzić do majątku nowe, unikatowe gatunki drzew i krzewów. Kiedy osiadł w Broniewku, przy dworze rosły już okazałe kasztanowce i klasyczna aleja lipowa. Do dzisiejszego dnia można podziwiać ogromne osiki, które górują nad całym obszarem dawnego parku. W chwili obecnej w parku znajdują się też dęby, klony, dość duże drzewo iglaste oraz dziwnych kształtów jesion. Rosną też tutaj krzewy leszczyny i głogu. Niektóre z drzew są prawdopodobnie bardzo stare. Chrząszczewski oprócz przyrody ukochał literaturę. Posiadał okazałą bibliotekę, która ocalała w trakcie wojny, ale nie oparła się przemianom po wojnie. Na początku ubiegłego stulecia majątek i jego obszary pustoszyły liczne pożary. Często paliły się chłopskie domy, których dachy pokryte były słomą, sterty ze zbożem, czy też zboże bezpośrednio na polach. Ponieważ dziedzic był człowiekiem religijnym, nakazał postawić figurę św. Floriana przy bramie wjazdowej do majątku. Miało to miejsce około 1915 r. Dokonał również zakupu wozu strażackiego, który w razie pożaru mieli obsługiwać okoliczni chłopi. Pożary z biegiem czasu ustały, a figura św. Floriana od tego czasu otoczona był czcią. W 1934 lub 1935 r. właściciel majątku zmarł, nie pozostawiając po sobie prawowitego dziedzica. Wieś i folwark liczyły w tym czasie 100 mieszkańców. Do czasu II wojny światowej majątkiem zarządzała żona Chrząszczewskiego, jednak opuściła go ona tuż po jej wybuchu. Majątek pozostał bez zarządcy. Rok lub dwa zajmował się nim mieszkający w Broniewie Niemiec Foch.

Okolo 1940 r. do Broniewka przybył baron von Vittenhoff z żoną oraz synem Gustawem i córką Maritą. W pamięci mieszkańców baron zachował się jako człowiek dobry, uczynny i sprawiedliwy. Z opowieści wynika również, że jego dobroć była przez mieszkańców nadużywana. W czasie wojny zmarła pani Vittenhoff. Pochowano ją na cmentarzu w Radziejowie. Pod koniec wojny dwór spłonął, zaś baron opuścił Broniewek.

Po wojnie majątek rozparcelowano zaś ziemię z dworskim parkiem uprawiali dzierżawcy. Po kilku latach ziemię przejęła Spółdzielnia Produkcyjna w Opatowicach. Po przemianach w Polsce spółdzielni odebrano grunty wraz z parkiem i sprzedano prywatnemu właścicielowi. Od tej pory resztki parku niszczą i są systematycznie likwidowane.

PŁOWKI

Pierwsze wzmianki o Płowkach (Pławci) pochodzą z XII wieku. Wieś figuruje wraz z innymi miejscowościami w akcie darowizny Księżnej Salomei dla Klasztoru Benedyktynów w Mogilnie. W literaturze Płowki występowały również pod nazwami Blewo lub Stare Płowki, Małe Płowce. Początki tej wsi związane były z parafią Chełmce, powstałą prawdopodobnie przed XIII w. Nazwa Płowki pochodzi podobnie jak w przypadku Płowiec od osadzonych tu jeńców wojennych – Płowców. Nazwa Blewo natomiast pochodzi prawdopodobnie od staropolskiego słowa „blawiązka” oznaczająca tasiemkę, smugę, co mogło sugerować osadę stanowiącą niegdyś tylko smugę uprawnego pola wśród otaczających lasów.

W 1308 r. Płowki zostały wymienione wraz z Piołunowem jako wieś leżąca w dystrykcie radziejowskim. Wiadomo też, że w czerwcu tego roku Łokietek oddał wsie Płowce Małe czyli Blewo, Przypust i Polichowo w zastaw Gerwardowi, biskupowi włocławskiemu. Wsie te stanowiły zabezpieczenie sumy 440 grzywnie toruńskich, które wydał biskup w imieniu i z rozkazu Łokietka na potrzeby jego ziemi. Wsie te niewykupione miały przejść na pełną własność biskupstwa kujawskiego. Prawdopodobnie Łokietek nie wykupił wsi.

W 1454 r. Płowki należały do starostwa brzeskiego. W 1500 r. król Jan Olbracht zapisał dług 1800 florenów na dochodach z Płówek, Bieganowa, Radziejowa, Starego Radziejowa, Bytonia, Próchnowa, Bodzanowa, Czołowa, Dulaska, Skotnik Królewskich i Ostrówka.

Według rejestrów poborowych z lat 1557-1566 wieś Blewo al. Minor Płowce w parafii Chełmce miała 7,75 łana i była wsią królewską.

W 1628 r. Płowki należały do starostwa radziejowskiego wraz z: Radziejowem, Starym Radziejowem, Skotnikami Królewskimi, Ostrówkiem, Pruchnowem i Skulskiem.

W 1634 r. we wsi według rejestru podymnego było 14 domów. Po prawie 30 latach liczba zagród spadła do 10.

Rejestr pogłównego z 1674 r. podaje, że w Płowkach należących do starostwa radziejowskiego mieszkiwało 47 osób. Wieś posiadała liczne przywileje królów polskich m.in. Zygmunta Augusta, Stefana Batorego, a także ostatniego króla Stanisława Augusta z dnia 28 lutego 1767 r. Płowki według lustracji województw wielkopolskich i kujawskich z 1789 r. płaciła 350 zł polskich czynszu pieniężnego. Suma prowentu z Płówek wynosiła 504 zł 24 gr.

Po I rozbiórce Polski nastąpiła zmiana granic parafii, żeby dostosować je do nowych granic państwowych. Płowki zostały odłączone od parafii Chełmce, które znalazły się w zaborze pruskim i zostały przyłączone do parafii Broniewo pozostającej w granicach Rzeczypospolitej. W roku 1775 r. w Płowkach było 17 domów, w których 4 lata później mieszkało 101 osób. W wyniku II rozbioru Polski w 1793 r. wieś znalazła się pod zaborem pruskim. Stan ten utrzymywał się do czasu zajęcia ziem polskich pod zaborem pruskim przez Napoleona w 1806 r.

W 1827 r. w Płowkach było 19 domów, w których zamieszkiwało 140 osób. Wieś liczyła 879 mórg ziemi włościańskiej.

W czasie powstania styczniowego we wsi doszło do potyczki powstańców z siłami rosyjskimi. Dowódca powstańczy Wincenty Raczkowski u schyłku maja przystąpił do organizowania kolejnej kujawskiej partii powstańczej. 1 czerwca 1863 r. Raczkowski stanął na czele wydzielonej około czterdziestoosobowej grupy i zaatakował posterunek rosyjskiej straży granicznej. Celem ataku było ułatwienie przejścia granicy przez grupę ochotników z Kujaw Zachodnich oraz odzyskania broni zakopanej w okolicy.

Wieś Płowki składała się z kilkunastu dużych gospodarstw, które były towarowymi, dobrze zorganizowanymi organizmami. Każde gospodarstwo zatrudniało siłę najemną. Robotnicy rolni byli na tzw. deputacie- oprócz wynagrodzenia otrzymywali nieodpłatnie węgiel, mleko i mąkę oraz kilka arów ziemi dla uprawy ziemniaków. Zamieszkiwali w tzw. czworakach. Niektóre z tych budynków istnieją do tej pory. Właśnie w jednym z takich budynków do wybuchu I wojny światowej w 1914 r. funkcjonowała wiejska szkoła czteroklasowa.

Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w latach 1918-1938, Płowki należały do powiatu nieszawskiego z siedzibą w Aleksandrowie Kujawskim. W 1933 r. rada gromadzka Płowki liczyła 212 mieszkańców i należała do gminy Radziejów. W 1934 r. Płowki wraz z Szostką, Broniewem i Bronisławiem utworzyły kółko rolnicze, którego prezesem został W. Benedykciński z Płówek. W 1939 roku sołtysem wsi był Lucjan Mielcarek.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI BRONIEWEK - PŁOWKI

Płowki leżą na pograniczu dwóch powiatów – radziejowskiego i inowrocławskiego. Graniczą z miejscowościami: Czołowo, Szostka, Broniewek, Morgi, Chełmce i Głębokie. Przez środek wsi przebiega kanał, który ma ujście w jeziorze Gople.

III. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości.

ZASOBY PRZYRODNICZE	
Lasy i parki	W Broniewku znajduje się zespół parkowo- dworski. Został on założony prawdopodobnie na przełomie XVIII i XIX w. Obecnie właścicielem obiektu jest osoba prywatna. Obiekt jest w bardzo złym stanie.
DZIEDZICTWO KULTUROWE	
Obiekty zabytkowe	W Broniewku i Płowkach nie ma obiektów wpisanych do rejestru zabytków.
Obiekty o wartościach historycznych i sentymentalnych	<p>Broniewek:</p> <ul style="list-style-type: none"> - brama wjazdowa do majątku Broniewek. Na zabudowanej furtce znajduje się figura św. Floriana ufundowana przez dawnego właściciela Broniewka Włodzimierza Chrzęszczewskiego. - pozostałości parku dworskiego z nielicznymi okazami starych drzew – lip, jesionów, dębów - kapliczka zawieszona na drzewie przy pozostałościach bramy wjazdowej do majątku. <p>Płowki:</p> <ul style="list-style-type: none"> - we wsi istnieją 4 przydrożne krzyże, wszystkie mają rodowód przedwojenny. Fundowane były przez właścicieli gospodarstw. W czasie II wojny światowej zostały poniszczone przez Niemców a następnie odbudowane przez mieszkańców.
DZIEDZICTWO RELIGIJNE I HISTORYCZNE	
Święta i odpusty	W środowisku widoczne jest kultywowanie corocznych odpustów parafialnych. Mieszkańcy Broniewka i Płówek należą do parafii pw. Św. Wojciecha w Broniewie. Odpust przypada 23 kwietnia.
Tradycje, obrzędy,	Dawniej praktykowany był zwyczaj, zwany „chodzeniem

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI BRONIEWEK - PŁOWKI

gwara	z kożą”, kultywowany od Bożego Narodzenia do święta Trzech Króli.
Legends, podania, fakty historyczne	W Płowkach w czasie powstania styczniowego wg legendy zakopany był skarb, który miał być przeznaczony na zakup broni dla powstańców. Były to pieniądze i biżuteria pochodzące ze zbiórki. Powstańcy otrzymywali też przerzuty broni przez kordon graniczny z zaboru pruskiego. Była ona ukrywana na terenie wsi. Broń, która była zakopana udało się powstańcom odnaleźć i odkopać, skarbu jednak nigdy nie odnaleziono.
INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA	
Biblioteki	Mieszkańcy Broniewka i Płówek korzystają z Miejskiej i Powiatowej Biblioteki Publicznej w Radziejowie.
Muzea	We wsi nie ma muzeów.
Izby pamięci	We wsi nie ma izb pamięci.
Domy kultury	W Płowkach i Broniewku nie ma domu kultury. Najbliższy znajduje się w Radziejowie.
INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	
Zaopatrzenie w energię elektryczną	Energię elektryczną do Płówek i Broniewka dostarcza koncern Energa z siedzibą w Radziejowie.
Zaopatrzenie w ciepło	Zaopatrzenie miejscowości w ciepło oparte jest na indywidualnych źródłach ciepła. Są to w przeważającej części kotłownie opalane węglem lub koksem. Ogrzewają one gospodarstwa i budynki mieszkalne. Indywidualne źródła ciepła i kotłownie emitujące do atmosfery SO ₂ , NO ₂ i CO w ilościach, które dla pojedynczego pieca czy kuchni wydają się znikomo małe, ale są jednak uciążliwe ze względu na bezpośredniość oddziaływania na środowisko.
Zaopatrzenie w gaz	W miejscowości rozwinięta jest gospodarka gazem bezprzewodowym,

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI BRONIEWEK - PŁOWKI

	który używany jest w gospodarstwach domowych głównie do przygotowywania posiłków.
Sieć wodociągowa	Długość sieci wodociągowej w gminie wynosi 121,7 km. Studnie głębinowe i stacja uzdatniania wody znajdują się w Szostce. Zasilają one miejscowości: Przemyska, <u>Broniewek</u> , <u>Płowki</u> , Broniewo, Czołowo, Czołówek, Szybka, Szostka, kol. Wąsewo, Biskupice, Rokitki, Tarnówko, część Skibina.
Gospodarka ściekowa	Istnieją przydomowe oczyszczalnie ścieków. Gospodarstwa posiadają też szamba wybieralne.
Usuwanie odpadów	We wsi nie ma wysypiska śmieci. Nieczystości z gospodarstw domowych wywożone są przez firmę „Saniko”.
GOSPODARKA I ROLNICWO	
Zakłady pracy/przedsiębiorstwa	W sołectwie Broniewek - Płowki nie ma obecnie zarejestrowanych przedsiębiorstw i zakładów pracy.
Gospodarstwa rolne	Powierzchnia gospodarstw rolnych w Płowkach wynosi 468,7807 ha Powierzchnia gospodarstw rolnych w Broniewku wynosi 280,4247 ha
Gastronomia i handel	W sołectwie nie ma punktów gastronomicznych i handlowych. Najbliższe znajdują się w Radziejowie.
KAPITAŁ SPOŁECZNY I LUDZKI	
Organizacje, stowarzyszenia działające na terenie miejscowości	Dawniej na terenie sołectwa działało Koło Gospodyń Wiejskich. Jego przewodniczącą była Janina Ziemkiewicz. W latach 70 – tych KGW zaprzestało działalności i do dziś nie zostało reaktywowane.

IV. Wieś w obiektywie

Element dawnej bramy wjazdowej do majątku w Broniewku

Park w Broniewku

Figura św. Floriana w Broniewku

Przydrożny krzyż w Płowkach

Przydrożny krzyż w Płowkach

Drewniany krzyż przydrożny w Pławkach

Kanał przepływający przez Płowki

Widok na linię kolejową przechodzącą nieopodal Płówek

V. Analiza „SWOT”

Analiza SWOT (**S**trengths, **W**eaknesses, **O**pportunities, **T**hreats) identyfikuje oraz ocenia silne i słabe strony społeczności oraz przyszłe szanse i zagrożenia wynikające z wpływu otoczenia i zmian w nim zachodzących.

Szansę i zagrożenia odnosi się do czynników zewnętrznych, nad którymi nie ma kontroli.

Silne i słabe strony tkwią w czynnikach wewnętrznych. Analiza tych czynników pozwala zidentyfikować słabe i mocne strony, jej celem jest wykorzystanie mocnych stron i wyeliminowanie słabych.

Silne strony – uwarunkowania, stanowiące mocne strony wsi, elementy przewagi nad innymi, które należy wykorzystać aby osiągnąć zamierzone cele,

Szanse – czyli, czynniki, które mogą być traktowane jako pomocne i przy odpowiednich działaniach wykorzystane jako uwarunkowania sprzyjające rozwojowi wsi.

Słabe strony – obecnie istniejące problemy i bariery, które należy wyeliminować aby nie utrudniały osiągnięciu misji,

Zagrożenia – czyli, czynniki zagrażające realizacji misji, których wpływ może osłabić podejmowane działania.

Plan odnowy miejscowości powinien opierać się na mocnych stronach mieszkańców, powinien eliminować słabości, wykorzystywać pojawiające się szanse oraz unikać przyszłych zagrożeń.

ANALIZA SWOT

SILNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> - dobre połączenie komunikacyjne, - dobra jakość gleb-wysokie klasy gruntów rolnych, - zwiększająca się liczba ludzi młodych podejmujących studia wyższe, - wzrost zainteresowania tradycją i historią, - dobrze zorganizowany dowóz dzieci do szkół, - dobrze rozwinięta sieć telekomunikacyjna. 	<ul style="list-style-type: none"> - brak placu zabaw, - brak chodników, - brak oświetlenia, - niedostatecznie dobry stan techniczny dróg, - starzejące się społeczeństwo, - brak miejsc rekreacji i wypoczynku, - zaniedbany park, - nie utrwalone tradycje historyczne i pamiątki.
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none"> - rozwój działalności kulturalnej poprzez budowę świetlicy, - przywrócenie działalności Koła Gospodyń Wiejskich, a co za tym idzie promowanie wsi w okolicy, - doszkalcenie mieszkańców – szkolenia i kursy organizowane w świetlicy wiejskiej, - sprzyjająca polityka regionalna, w tym adresowana do rozwoju obszarów wiejskich, - zwiększanie się dostępności do kapitałów i środków pomocowych, w tym pochodzących z Unii Europejskiej, - promocja wsi poprzez działalność kulturową. 	<ul style="list-style-type: none"> - niebezpieczeństwo wypadków z powodu złej nawierzchni dróg, - ujemny przyrost naturalny, - brak troski o dobro wspólne, - brak zaangażowania społeczności w rozwój wsi, - migracja młodzieży do miast, - rosnące bezrobocie/brak pracy.

VII. PODSUMOWANIE

Zapisy zawarte w Planie Odnowy Miejscowości Broniewek - Płowki spełniają warunek zgodności z zapisami zawartymi w dokumentach dotyczących rozwoju gminy tj. Strategią Rozwoju Gminy Radziejów na lata 2005-2014, Strategią Rozwoju Powiatu Radziejowskiego, Strategią Rozwoju Województwa Kujawsko-Pomorskiego oraz zapisami Strategii Rozwoju Kraju. Cele i zadania określone w Planie Odnowy Miejscowości są wewnętrznie zgodne a ich osiągnięcie i realizacja nie powoduje negatywnych skutków dla osiągnięcia celów i realizacji zadań strategii wyższego rzędu.

Dla potrzeb sołectwa Broniewek - Płowki opracowano zadania jakie powinno się zrealizować w ciągu najbliższych lat, aby poprawić sytuację społeczno-gospodarczą miejscowości wchodzącej w skład całej gminy. W celu stworzenia zbioru inwestycji, działań i zadań, jakie należy przeprowadzić w okresie krótkoterminowym i perspektywicznym na terenie wsi Broniewek i Płowki posłużono się przede wszystkim sugestiami mieszkańców oraz wynikami analizy SWOT.

Planowanymi do realizacji zadaniami w sołectwie Broniewek - Płowki są:

1. Remont i modernizacja dróg w sołectwie Broniewek-Płowki (ok. 2,5 km).
2. Budowa oświetlenia w Broniewku (przy drodze powiatowej z Radziejowa do Płówek w pobliżu osiedla domków jednorodzinnych oraz w Kolonii Broniewek).
3. Utworzenie boiska sportowego obok świetlicy w Broniewku.
4. Odnowienie zabytkowej figurki św. Floriana w Broniewku.
5. Modernizacja świetlicy w Broniewku poprzez m. in. pobudowanie kominka do ogrzewania Sali, ocieplenie budynku, wymianę drzwi wejściowych, odnowienie toalet, naprawę dachu.
6. Wykonanie w Płówkach tablicy upamiętniającej potyczkę powstańcą z 1.06.1863 r. i utwardzenie terenu wokół niej.
7. Budowa przydomowych oczyszczalni ścieków.

Wszystkie wyżej wymienione zadania możliwe będą do realizacji głównie przy dużej aktywności mieszkańców umiejętnie kierowanych przez miejscowych liderów, przy odpowiednim zrozumieniu i współpracy ze strony władz samorządowych oraz lokalnych przedsiębiorców

i rolników. Oczywiście warunkiem koniecznym jest zapewnienie odpowiedniego poziomu finansowania tych zadań ze strony władz gminnych, samorządów wyższego szczebla, instytucji dysponujących środkami unijnymi, przedsiębiorstw użyteczności społecznej oraz firm prywatnych.

VIII Bibliografia, źródła:

- Augustyniak S. *Zarys dziejów sołectw (miejscowości) Gminy Radziejów*.
- Callier E., *Kruszwica*, Inowrocław 1895, s. 145.
- Chodyński S., *Szkoła OO. Pijarów w Radziejowie i Włocławku*, Włocławek 1911 r., s. 9-17.
- *Gromady w powiecie Nieszawskim*, Głos Nieszawski, nr 4/1934, s.6.
- Guldon Z., *Osadnictwo powiatu radziejowskiego w XVII-XVIII wieku*, Zapiski Kujawsko – Dobrzyńskie, 1978 r., s.234.
- Karczewski D., *Lokacja Radziejowa na tle urbanizacji średniowiecznych Kujaw [w:] Radziejów poprzez stulecia. Materiały sesji naukowej „Radziejów poprzez. W 750-lecie nadania praw miejskich dla Radziejowa” zorganizowanej 11 maja 2002r. w Radziejowie*, pod red. D. Karczewskiego, Włocławek-Radziejów 2002, s. 31-32.
- *Rejestr podymnego województwa brzesko-kujawskiego z 1634 r.*, s. 233.
- *Rejestr pogłównego województwa brzesko-kujawskiego z 1674 r.*, s. 157.
- **Strategia Rozwoju Gminy Radziejów na lata 2005-2014**, Radziejów 2004.
- **Strategia Rozwoju Powiatu Radziejowskiego**.
- **Studium wykonalności i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Radziejów**, Radziejów 2008.